

DYNAMISCH FUNCTIONELE HULPVERLENING

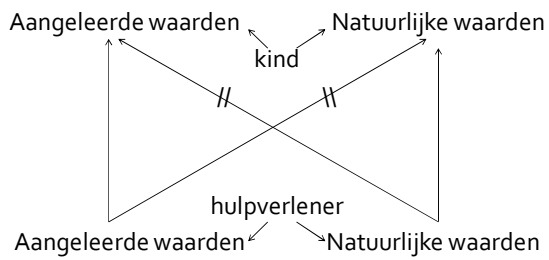
- ◆ Hoe komt het dat een benaderingsmethode bij twee personen met een gelijkaardige problematiek bij de een aanslaat en bij de andere niet?
- ◆ Is de uitdrukking (symptoom, manifestatie) van een probleem op zichzelf voldoende om als uitgangspunt te nemen voor hulpverlening of dient het ruimer gezien te worden?
- ◆ Waar kunnen we eigenheid situeren binnen hulpverlening?
- ◆ Kan het probleem een noodkreet zijn voor het willen behouden van de eigenheid of een verzet tegen het verlies ervan?

Er zijn twee mogelijkheden om een probleem te beschouwen:

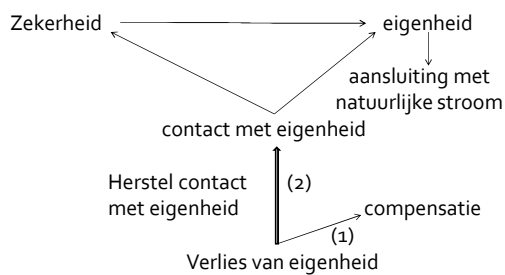
- ❖ Concreet:- accent ligt op de structuur
 - weten → begrijpen → doen
 - controle
- ❖ Als uitdrukking:- accent ligt bij eigenheid
 - begrijpen → weten → integreren
 - vertrouwen

- ♦ Aangeleerde waarden:
 - het is belangrijk 'wat' je doet en niet zozeer 'hoe' je iets doet, de techniek primeert
 - er wordt nagenoeg geen rekening gehouden met integratiemogelijkheid
- ♦ Natuurlijke waarden:
 - het is minder van belang 'wat' je doet dan wel 'hoe' je iets doet
 - integratiemogelijkheid is prioriteit

functioneel

dynamisch

- ◆ Het ene is niet beter dan het andere!
- ◆ Alles moet gezien en in relatie gebracht worden met de mogelijkheden van de vragende mens.
- ◆ De mate van integratie is recht evenredig met de mate van conditionering en indoctrinatie.
- ◆ De hulpverlener fungeert enkel als voorbeeld en katalysator.
